A°. 1825. N°. 59.

ARNHEMSCHE COURANT.

Donderdag den 19. Mei.

WURZBURG, den 12. Mei.

Een jong geneesheer, onze landgenoot, die zich in Afrika op eene Hollandsche volkplanting bevindt, heeft aan zijne ouders eenen brief geschreven, welke onder anderen de volgende omstandigheden behelst:

St. George d'Elmina (kust van Guinea) den 26. December 1824.

» Wij zijn den 12. December in dit fort, hetwelk den koning der Nederlanden toebehoort, aangekomen, na dat wij, op eenen togt van 74 dagen, vele tegenspoeden op zee ondervonden hadden. Wij vertrokken den [illegible] September met de *Proserpine* van de reede van Hellevoetsluis [illegible] door tegenwind verhinderd het kanaal over te komen, zoo dat wij niet voor den 8. October in de Atlantische zee kwamen, alwaar wij door een hevigen storm beloopen werden, die ons weder in het kanaal terug wierp en tot den 12. duurde. De wind weer gunstig geworden zijnde, vervolgden wij onze reis en kwamen den 25. bij de piek van Teneriffe. Na dat wij den keerkring van de kreeft gepasseerd waren, ondervonden wij de hitte van die luchtstreek in alle hare kracht, en onze toestand werd nog zeer verergerd, doordien wij op de hoogte van Ami Bani volslagene stilte hadden, die van den 1. tot den 20. November duurde, bij eene warmte van 100 tot 120 graden *Fahrenheit.* Onze levensmiddelen en voorraad van water begon zeer te verminderen en de geheele equipage was ziek of in de grootste neerslagtigheid. Eindelijk, op den 21, verhief zich de wind, en ofschoon hij tegen was, vervulde hij ons met blijdschap. Den volgenden dag werd hij gunstig en hield tot den 30. aan; tusschen beiden hadden wij hevige stormen vergezeld van stortregens. Den 4. December ontdekten wij land en passeerden den 6. gelukkig de keten van klippen voor kaap Palma, welke zoo langen tijd voor de zeevarenden geducht was. Den 10. kwam er op de hoogte der Goudkust eene kano met 13 negers op ons af, welke bijna geheel naakt waren en ringen om den hals en voeten droegen, lange baarden hadden, het hoofd half geschoren en half met groote haar-krullen bedekt hadden, en onder een woest en wild gezang aan boord van de *Proserpine* kwamen. Zij bragten ons ananassen, bisangs, kokosnoten en andere voortbrengselen van hunnen grond. Wij gaven hun in ruiling brandewijn en beschuit, waarvan zij het gebruik niet schenen te kennen. Eindelijk, op den 12, kwamen wij aan het zoo gewenschte doel van onze reis. Alvorens voor het fort St. George d'Elmina het anker te laten vallen, beschoot wij de Hollandsche vlag het fort [illegible] met 15 kanonschoten, hetwelk wij beantwoordden. Men zond ons met twee officieren de sloep van het gouvernement, waarop ik mij aan land begaf. De gouverneur, de heer *Last*, ontving mij zeer vriendelijk. St. George d'Elmina, een der beste forten van de kust van Guinea, met hooge en sterke muren en schoone gebouwen, is van de eene zijde door de zee en van de andere door een bergachtig land en het fort St. Jago omringd, aan den voet van hetwelk zich het zeer bevolkte neger-dorp Mina bevindt. De staf van Elmina bestaat in 10 officieren, van welke 6 Europeanen zijn. Het garnisoen bestaat uit 130 neger soldaten. De negers van Elmina gelijken veel op die van het fort Axim; mannen en vrouwen gaan naakt. Zij zijn goed en gewillig, maar buitengemeen dom en bijgeloovig. De hitte is hier gematigd door de land- en zeewinden, door de morgen- en avondkoelten en door de wijze, waarop de vertrekken gebouwd zijn, geheel overeenkomstig den aard van het luchtgestel. Het onderscheid tusschen de jaargetijden is zeer gering en het is hier bijna eeuwige dag- en nachtevening. Wij hebben schoone wandelwegen en eene militaire societeit. De [illegible] worden door Engelsche en Amerikaansche vaartuigen aangebragt. Het Engelsche fort van kaap Coast ligt op eenige uren afstands van hier.

FRANKFORT, den 16. Mei.

De op den 18. April te Bern geslotene overeenkomst, nopens de Zwitsersche troepen in dienst van Nederland, bestaat uit 12 artikelen. Het eerste betreft de Zwitsersche regtspleging. Het tweede bepaalt de betrekkingen der beide kamers en bindt dezelve aan de voorschriften van het Nederlandsche militaire wetboek. Bij andere artikels, wordt de koninklijke gratie bedongen.

— In een der Duitsche dagbladen, is de Mentzer correspondent over de scheepvaart op den Rijn weder zeer levendig. De eisch van het Pruissische gouvernement, om de scheepvaart tot *in* zee geheel vrij te stellen, is louter billijkheid. (Hoe wonderlijk is het niet, dat Pruissen, bij uitsluiting van alle andere Duitsche staten langs den Rijnoever, steeds alleen voor dien regtvaardigen eisch moet optreden!) De aanmatigingen van het Nederlandsche gouvernement daarentegen zijn schreeuwend; men vergeet in Holland, dat men in 1814 een veroverd volk was. (Eh! Eh! reeds in November 1813 was in Holland reeds, zonder iemands medehulp, de standaard van Oranje geplant, en niemand heeft dien ooit weder omvergerukt). Wat de Mentzer correspondent met zijne uitvallen eigenlijk bedoelt, is nog niet klaar: Duitschland tegen Holland op te zetten, en den eisch van Pruissen met een algemeenen storm te bevorderen? Zoo ja, dan moet hij een slecht denkbeeld van het verstand der Duitschers hebben, en aannemen, dat zij zelf niet onderzoeken en oordeelen; maar afgaan op hetgeen een dik opgeblazen Pruis daar van Mentz zegt en beslist.

KEULEN, den 12. Mei.

Het officiele dagblad dezer stad deelt, onder den 10. dezer, de volgende publicatie mede:

» Men heeft tot nu toe in eenige gijmnasien den schoolieren vergund, om bij gelegenheid der inhuldiging of bij het vertrek der onderwijzers, op hunne verjaardagen of andere plegtige schoolgebruiken, openlijke optogten met fakkels en muzijk te houden en vervolgens zaam te komen, om zich te onthalen of te drinken. De ondervinding heeft geleerd, dat deze uitspanningen, welke overigens weinig strooken met hunne betrekking als studenten, eenen nadeeligen invloed hadden op de instandhouding der ondergeschiktheid en tucht in de gijmnasien, en dat zij eenen geest van laakbare ongeregeldheden bij de jonge lieden hadden te weeg gebragt. Dienvolgens zijn wij door den minister van kerkelijke zaken, het onderwijs enz. uitgenoodigd, den schoolieren van alle gijmnasien in ons arrondissement stiptelijk te verbieden het houden van alle zoodanige optogten en openlijke uitspanningen, zoo als wij zulks verbieden bij deze, en bevelen den Directeuren van deze gestichten te zorgen, dat dit verbod in geenen deele worde overtreden.

Keulen, den 28. April 1825.

Het Koninklijke Consistorie.

PARYS, den 14. Mei.

Men beweert, dat de prins *van Metternich*, gedurende zijn verblijf te Parijs, ook bijzonder de zaken van Griekenland in overweging heeft gebragt. Oostenrijk zou wenschen, dat aan het lijden van de bewoners dezes lands een einde kwam; doch zoo, dat daardoor het staatsgestel van Europa zoo min mogelijk verrukt wierd. Derhalve zou het (gelijk reeds vroeger) voorgeslagen hebben, uit Griekenland twee vorstendommen te vormen: *der Eilanden*, het eene, van den *Peloponesus* tot de landengte, het andere. Beide zouden zich zelf regeren, doch de opperheerschappij van den Sultan erkennen en hem schatting betalen; kortom twee beschermde landen uitmaken, gelijk Moldavie en Wallachije, slechts met het onderscheid, dat, terwijl deze zich alleen over de garantie van Rusland verblijden, gene den waarborg der gezamelijke leden van het Heilige Verbond zouden genieten. Onze ministers zouden dezen voorslag aannemelijk geacht, en denzelven aan den heer *Canning* medegedeeld; doch deze verklaard hebben, dat Engeland niet gezind was, zich in de binnenlandsche aangelegenheden van andere natien te mengen, maar integendeel wenschte, dat het aan Griekenland, strijdende zoo als het is, mogt overgelaten blijven, haar lot zelf te bepalen.

— De beraadslagingen in den staatsraad over de zalving zijn, zegt men, eindelijk afgeloopen. Lang is er getwist, of het charter in den eed zou genoemd worden. Aanvankelijk ontmoette zulks veel tegenstand, doch eindelijk is beslist, dat het zal genoemd worden. Nog twee [illegible] punten waren bij dezen eed te overwegen: het eene was een formulier van denzelven, waarbij de koning de uitroeijing der Hugenoten bezwoer; het andere eene formaliteit, ten gevolge waarvan de [illegible], om het volk met luider stemme vragen, of iemand [illegible] de zalving des konings in te brengen had? Het eene was [illegible] onafhankelijken geest [illegible] van huldiging der souvereiniteit van het volk, door hetwelk vroeger alle Gothische en Frankische koningen verkozen werden. Men heeft beide deze formulieren afgeschaft.

— Een ministerieel blad meldt, dat de onderhandelingen tusschen Portugal en Brazilie afgeloopen zijn. De keizer zal de souvereiniteit van Brazilie bij het leven van zijnen vader behouden, en te Rio de Janeiro blijven resideren, zelfs wanneer hem het koningrijk Portugal bij erfregt, dat gehandhaafd is, te beurt valt. Door Brazilie worden 2. millioen pond sterling gegeven; niet als koopschat der onafhankelijkheid, maar tot schadevergoeding van de opbrengst der mijnen en andere regten, die den koning *Joannes VI.* toekwamen.

— Wij deelen hier de redevoering van den heer *Royer-Collard* tegen de wet op de heiligschennis, als een merkwaardig stuk, meer breedvoerig mede: » Mijne heeren (zeide hij), de wet, welke u voorgedragen is, is van eenen bijzonderen aard, tot dus verre vreemd aan uwe beraadslagingen. Niet alleen voert zij in uwe wetgeving eene nieuwe misdaad in, maar, hetgeen nog veel buitengewoner is, zij schept een nieuw beginsel van misdadigheid, een, zoo te zeggen, bovennatuurlijk slag van misdaden, welke niet onder onze zinnen vallen, welke de menschelijke rede niet kan ontdekken of begrijpen, en alleen voelbaar zijn voor het godsdienstige geloof, door de openbaring verlicht. Alzoo brengt de strafwet, en den godsdienst, en de burgerlijke maatschappij, derzelver aard, doeleinde en wederzijdsche onafhankelijkheid, in geschil.

» Het is hier van de misdaad van heiligschennis zake. Wat is heiligschennis? Volgens de wet, de ontheiliging der gewijde vaten en der geconsacreerde ouwels. Wat is ontheiliging? Alle feitelijkheden, vrijwillig en uit haat of verachting van den godsdienst bedreven. Hierbij laat het de wet in hare bepalingen; verder heeft zij niet willen, heeft men niet durven gaan; men had echter moeten vervolgen. Wat zijn de gewijde ouwels? Wij katholijken gelooven, wij weten uit het geloof, dat de gewijde ouwels niet meer de ouwels zijn, welke wij zien, maar *Jezus Christus*, de heilige der heiligen, God en mensch tevens, onzigtbaar en in het doorluchtigste onzer mysterien tegenwoordig. Alzoo wordt de feitelijkheid tegen *Jezus-Christus* zelven gepleegd. De oneerbiedigheid van deze taal is aanstootelijk, want de godsdienst heeft ook zijne kuischheid; maar het is de taal der wet. De heiligschennis bestaat dan, getuige daarvan de wet, in feitelijkheid tegen *Jezus Christus* gepleegd. Ik heb niet van de feitelijkheden tegen de gewijde vaten gesproken, wijl die soort van heiligschennis uit de andere voortvloeit.

» Wat heb ik met het noemen van *Jezus Christus*, Gods zoon, waarachtig God, in plaats der gewijde ouwels bedoeld, mijneheeren, anders, dan met de onverwerpelijke getuigenis der wet daarteduen, eensdeels; dat de door haar onder den naam van heiligschennis gestrafte misdaad de regtstreeksche hoon is tegen de Goddelijke majesteit, dat is, volgens de oude ordonnantien, de misdaad van gekwetste Goddelijke majesteit; en anderdeels, dat die misdaad geheel ontspruit uit

het katholijke leerstelsel van de wezenlijke tegenwoordigheid; zoodanig, dat zoo uwe gedachten van de ouwels de tegenwoordigheid van *Jezus Christus* en zijne Goddelijkheid afscheiden, de heiligschennis met de daarop gestelde misdaad verdwijnt. Het leerstelsel maakt dan de misdaad, en ook het leerstelsel alleen geeft dezelve eenen naam.

» Ongetwijfeld, mijneheeren, dit beken ik en haast ik mij te zeggen, de hoon tegen God is ook, in zekere omstandigheden, een hoon tegen de menschen, niet alleen voor godsdienstige lieden, die in derzelver geloof beleedigd worden, maar ook voor de gansche maatschappij, welke behoefte aan godsdienst heeft, wijl zij behoefte aan zedelijkheid heeft, en wijl de zedelijkheid alleen kracht uit den godsdienst ontleent. Maar de hoon tegen God en de hoon tegen menschen zijn zoo ontzaggelijk verschillende zaken, dat zij altijd onderscheiden blijven, dan zelfs, wanneer zij in dezelfde daad schijnen zaam te vloeijen. Tusschen de [illegible] en de andere is dezelfde afstand als tusschen hemel en aarde. Welke hebben wij hier? laat ons de wet herlezen. Welke is de bepaald en gestraft wordende misdaad? is het de beleediging van de maatschappij, welke in den hoon tegen God, dat is in de heiligschennis aangetroffen wordt, of is het de heiligschennis zelve? het is alleen de heiligschennis, de eenvoudige heiligschennis. Is het mogelijk, dat de maatschappij met God in de *heiligschennis* begrepen zij? neen, God alleen is *heilig*. Zou de krijgslist van het legale bewijs noodig zijn om aan de beleedigingen van de maatschappij aanschijn te geven? neen; alles is daar voelbaar; zij kunnen met het natuurlijk bewijs gehid en aangetoond worden. Men verloochent derhalve den geheelen eersten titel der wet, zoo men de misdaad van gekwetste Goddelijke majesteit ontwijkt. Men moet niet zeggen, dat die misdaad onmogelijk is, wijl het heelal ons scheidt van het Oneindige Wezen, dat ons geschapen heeft, en dat wij onmogelijk kunnen beleedigen. Dit is waar van de goden van *Epicuris*, die over niets vertoornd werden en voor niets erkentelijk waren; maar dit is niet waar van den God der Christenen, die geregtigheid oefent, straft en beloont.

» Ik durf te stellen, dat alle in de kamer der pairs aangewende bekwaamheid, ter verdediging van de wet, bestaan heeft in het kunstiglijk verwarren van den hoon tegen God met den hoon tegen de maatschappij, deze strafbaar, gene buiten het bereik der menschelijke regtspleging; en daarin, dat men zich van de eene tot daarstelling van de strafbaarheid heeft bediend, en van de andere om deze te regtvaardigen. De onbepaald ingeroepen godsdienst is wonderbaarlijk tot deze verwarring dienstbaar geweest. In waarheid is in den godsdienst God en de mensch begrepen. Denkt men bij den godsdienst aan God, deszelfs stichter? zoo is er hoon tegen God. Denkt men slechts aan den mensch? zoo is de hoon tegen den godsdienst slechts eene menschelijke beleediging. Zoodanig nogtans is de onverwinbare natuur der dingen, dat zoo men, gelijk men onophoudelijk gedaan heeft, de hoon tegen God verkeert in beleediging tegen de maatschappij, men onherroepelijk van de heiligschennis afstand doet; want heiligschennis tegen de maatschappij is onverstaanbaar. Dan wordt het leerstuk van de wezenlijke tegenwoordigheid verlaten, en de eerste titel der wet valt weg; wij keeren naar de leer van het strafwetboek terug, hetwelk den hoon tegen den godsdienst slechts in deszelfs menschelijke betrekkingen tot de maatschappij beschouwt. Zegt, dit kunt gij, dit moet [illegible] schien, dat de straf van art. 262 onvoldoende [illegible] worden; ik stem hiermede in, wij [illegible]. Maar zoo lang gij in de heiligschennis [illegible] misdaad van gekwetste Goddelijke [illegible] geschreven; en, met die misdaad, [illegible] wezenlijke tegenwoordigheid, waarvan het [illegible]. Derhalve heeft de wet een godsdienstig geloof; [illegible] oppermagtig is, moet haar geloof gehoorzaamd worden. De waarheid in geloofszaken is van haar gebied; de oppermagt beslist daarover; zij regelt die met eene even volstrekte magt als de overige belangen der maatschappij; zij bekrachtigt haar, des noods, door doodstraffen.

» Ziedaar het beginsel, dat de wet uit de duisternis der middeleeuwen en uit de barbaarsche gedenkstukken der [illegible] te voorschijn roept; ongerijmd en goddeloos beginsel, dat den godsdienst tot den rang der menschelijke instellingen vernedert; bloeddorstig beginsel, hetwelk de domheid en de driften met het [illegible] zwaard des goddelijken gezags wapent. Ik kan niet gelooven, dat het met alle zijne gevolgen in den geest der stellers van de wet is opgekomen; maar of zij het gewild hebben of niet, het is in de wet zelve gekomen; het is het leven van geheel den eersten titel. Op de wettige waarheid van het leerstelsel zijn de schavotten van de heiligschennis opgerigt."

(*Het Vervolg hierna*).

ARNHEM, den 19. Mei.

Het water is hoog in den Rijn aan de paal:

Den 18. Mei. 1 El 4 Palm 0 Duim; gewassen 0 D. gevallen 10 D

Den 19. dito 1 El 4 Palm 0 Duim; gewassen 0 D. gevallen 0 D.

Heden verloste zeer voorspoedig van een' welgeschapen ZOON [illegible] JOHANNA KIELHABER, geliefde Echtgenoote van [illegible]

C. W. LEMKERING.

Arnhem,
den 13. Mei 1825.

Rozenberg bij *Arnhem*, den 18. Mei 1825.

Heden beviel vrij voorspoedig van een' welgeschapen ZOON, Vrouwe *U. M. SCHEIDIUS*, geliefde Echtgenoote van den Kapitein-Luitenant ter Zee *J. P. D. SCHEIDIUS*, Ridder der Militaire Willems-Order.

Heden middag overleed, in den ouderdom van bijna *vijf en zestig* jaren, aan een verval van krachten, mijn tedergeliefde Echtgenoot *DERK SLINGERVOET*, in leven [illegible] *dezer Gemeente en Lid van den Dijkstoel des Ambts Neder-Betuwe.*

Dodewaard,
den 23. Mei 1825.

GRADA SLINGERVOET,
Geb. BACKER.

Heden nacht ten twaalf ure overleed alhier, tot mijne innige smarte, mijn geliefde Echtgenoot *GEURT SPEYERS*, in den ouderdom van 76 jaren en 10 dagen, en na eene genoegelijke Echtverbindtenis van ruim 48 jaren. — Onderworpen aan Gods wijze beschikking betreur ik met mijne Kinderen en Behuwd-Kinderen dit smartelijk verlies, waarbij de Godsdienst en de hoop van hem eenmaal in eene betere standsverwisseling weder te vinden, onze beste troost is.

J. GEURTSEN,
Wed. G. SPEYERS.

Meteren, bij Arnhem,
den 16. Mei 1825.

---

§ § § Op Donderdag, den 26. Mei 1825, des voordemiddags ten 11 ure, zal men in het *Zwijnshoofd* te *Zutphen*, bij inzate, en, veertien dagen daarna, zijnde den 9. Junij 1825, mede ten 11 ure, bij toeslag ten verkoop veilen: Het BUITENGOED, *DEN BRINK*, gelegen in de Provincie Gelderland, Arrondissement Arnhem, Gemeente Rheden, in zijn geheel groot 46 bunders, 35 roeden en 33 ellen, aan den Straatweg van Zutphen op Arnhem, tusschen het Dorp Rheden en Velp, op een afstand van ruim een Kwartier uur van het prachtige Landgoed *Biljoen* en *Beekhuizen*, bestaande hetzelve Buitengoed in de volgende Perceelen, welke echter ook in Massa zullen worden geveild:

1. Het zeer aangenaam gelegen BUITENGOED *DEN BRINK*, bestaande in een zeer logeabel HEERENHUIS, voorzien van acht KAMERS, STALLING, KOETSHUIS, SCHUUR, waaraan eene TUINMANS-WONING, BAKHUIS, HOOIBERG, met den TUIN, BOOMGAARD, opgaande- en AKKERMAALSBOSSCHEN, voorts RYSWAARD, BOUW- en WEIDELANDEN, alles aan elkander gelegen, groot 29 bunders, 67 roeden en 85 ellen. — De aanvaarding der Gebouwen en meerendeel der Landerijen met 1. November 1825.
2. Een stuk BOUWLAND, *het Prinsenbosch* genaamd, groot 1 bunder, 8 roeden en [illegible] ellen.
3. Een DENNEBOSCH, met een gedeelte AKKERMAALSHOUT, gelegen op de Rhedensche Bergen, genaamd *Westenenk*, groot 5 bunders, 14 roeden en 10 ellen.
4. Een DENNEBOSCH, mede gelegen op de Rhedensche Bergen, in het hangen derzelve, genaamd *Holbank*, groot 1 bunder, 91 roeden en 60 ellen.
5. Een DENNEBOSCH, mede gelegen op de Rhedensche Bergen, in het hangen derzelve, genaamd *Beldersberg*, groot 3 bunders, 51 roeden en 40 ellen.
6. Een stuk BOUWLAND, genaamd *het Boddenstuk*, groot 82 roeden en 60 ellen.
7. Eene AKKERMAALSHEG, met een stukje HEIDEVELD, groot 10 roeden en 60 ellen.
   Een stuk DRIESTGROND, *de Spreng* genaamd, groot 69 roeden en 20 ellen.
   Een stuk DRIESTGROND, gelegen bij het vorige, groot 60 roeden en 80 ellen.
   Eene SCHOTPLAATS, met de daarbij gelegene HEIDE, groot 1 bunder, 64 roeden en 78 ellen.
   Nog eene SCHOTPLAATS, groot 90 ellen.
   Een stuk BOUWLAND, *Uiterwaard* genaamd, groot 1 bunder, 12 roeden en 70 ellen.
   Nog behoort bij dit Perceel, in zijn geheel gelegen op de Rhedensche Bergen, het regt van SCHAAPSDRIFT.
8. Eene schaar WEIDENS, op de Rhedensche Marsch.

Nader onderrigt te bekomen bij den Heer Mr. *H. J. OP TEN NOORT*, Agent der Algemeene Nederlandsche Maatschappij te Zutphen, terwijl, ten aanzien der Conditien van Verkooping, men zich kan adresseren ten Kantore van den Heer Mr. *J. J. SCHLUITER* [illegible] *Zutphen*.

[illegible] nu af aan, dagelijks te zien zijn, [illegible] hetwelk alleen op Dingsdag en Woensdag van elke week, [illegible] verzoek aan den Heer Huurder, kan bezigtigd worden, zal geschieden door *FREDERIK HARMSEN*, Tuinman op *den Brink*.

SCHADEVERGOEDING AAN DE FRANSCHE UITGEWEKENEN TOEGEKEND.

De Ondergeteekende, practiserend Advocaat te Haarlem, doet hierbij ter kennis van een ieder brengen, die, *uit welken hoofde ook*, eenige vordering op de hier te Lande in der tijd verblijf gehouden hebbende FRANSCHE UITGEWEKENEN mogt hebben, dat hij met de Heeren *ADOR, VERNIS* en *DASSIER*, Bankiers te Parijs, en den Heer *B. VENDRYES*, mede aldaar woonachtig, overeen is gekomen zich met de verzameling der Schuldvorderingen ten behoeve van Nederlandsche Ingezeten op de hier voren bedoelde Uitgewekenen, ofte hunne erfgenamen te belasten, de betaling er van te bevorderen, en voorts al datgene te doen, hetwelk der zake dienstig mogt worden geoordeeld.

Nadere onderrigtingen zullen voor het einde dezer loopende maand, tegelijk met een Model-Volmagt, bij de voornaamste Bankiers van dit Rijk te bekomen zijn, en wordt een iegelijk, die met den Ondergeteekenden, deze belangrijke zaak betreffelijk, in eenige briefwisseling zoude willen treden, slechts alleen genoodigd het frankeeren op het oog te houden.

Haarlem,
den 7. Mei 1825.

COBES VAN HASSELT.

---

§ † § Allen, welke iets te vorderen hebben op de Nalatenschap van wijlen den wel Eerwaardigen Heer [illegible] *BETS*, R. K. Pastoor in het Loo, en daarvan nog geene rekening hebben ingeleverd, of aan dezelve schuldig zijn, worden hiermede opgeroepen, om, op den 6. der aanstaande maand Junij, ten huize van den Kastelein *Wm. PELEN* in het Loo, daarvan opgaaf of betaling te doen aan deszelfs Erfgenamen, zullende daartoe zitdag houden van des morgens van 10 tot 12 uren, en des namiddags van 2 tot 5 uren.

Derzelver Volmagt,
[illegible] BRAAM.

ARNHEM.

De Gezigtkundige Glazen- en Brillen-Slijper, *MAGNUS MORIS*, berigt het Geëerde Publiek als zijne Begunstigers, dat hij alhier te spreken of te ontbieden is, ten huize van den Heer *J. STERREN*, aan de St. Janspoort, tot den 29. dezer. — Hij rekommandeert zich tot het leveren van regelmatig Geslepene Brillen voor een ieders gezigt, ten einde hetzelve tot in den hoogsten ouderdom te conserveren, kunnende hij zich flatteren, dat zijne Glazen, zoo wel in Brillen als tot andere Optische Instrumenten, van de eerste kenners met het beste succes gebruikt worden. Dezelve waarschuwt tevens voor rondloopers, die Brillen voor de zijne verkoopen, vermits hij zijne Glazen aan niemand in commissie geeft, en er niet mede rondzendt. Ook heeft hij een volledig assortiment van Zilveren en Schilpadden Monteringen voor Brillen, mitsgaders beste gekleurde Glazen, zoo Blaauwe als Groene, en repareert alle soorten van Gezigtkundige Instrumenten.

Te ARNHEM, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.